

מדינת ישראל
ועדת ערר לענייני קורונה וחרבות ברזל – מסלול ארצי

ערר 24-1326
(ערר קורונה)

לפני כבוד חברי הוועדה:
נדב כנען, עו"ד - יו"ר
גרמן פייקין, רו"ח - חבר

העוררת: **חזי רובין ושות' חברת עו"ד, מס' 515244952**
ע"י מר חזי רובין

נ ג ד

המשיבה: **רשות המסים**
באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
דוא"ל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

1. לפנינו בקשה להארכת מועד להגשת ערר. נקדים ונציין כי לאחר שבחנו את טענות הצדדים, את נסיבות המקרה ואת המצב המשפטי, הגענו למסקנה כי דין הבקשה להידחות, מהנימוקים שיפורטו להלן.

רקע עובדתי ודיוני

2. העוררת היא חברת עורכי דין העוסקת בתחום נזקי הגוף.
3. העוררת הגיש בקשה למענק הוצאות קבועות עבור תקופת הזכאות ינואר-פברואר 2022 (תקופת האומיקרון) בהתאם לחוק מענק סיוע לעסקים בשל ההשפעה הכלכלית של התפשטות זן האומיקרון של נגיף הקורונה החדש (הוראת שעה), התשפ"ב-2022 (להלן – "חוק האומיקרון").
4. ביום 3.8.22 קיבלה העוררת מקדמה בסכום של 150,776 ₪ על חשבון בקשתה. ביום 30.3.23 דחתה המשיבה את בקשת העוררת.
5. ביום 9.5.23 הגישה העוררת השגה על החלטת המשיבה.
6. ביום 30.8.23 דחתה המשיבה את השגת העוררת, בנימוק כי לא נמצא קשר סיבתי בין התפשטות זן האומיקרון לבין הירידה בהכנסותיה בתקופת הזכאות (בהשוואה לתקופת הבסיס). בעניין זה הפנתה המשיבה לכך שהכנסותיה של העוררת בתקופת הבסיס (ינואר-פברואר 2019) היו חריגות וגבוהות באופן ניכר מהכנסותיה בשאר חודשי שנת 2019, במחצית השנייה של שנת 2021 או בהמשך שנת 2022, שבמהלכם לא הוטלו מגבלות מיוחדות על המשק כתוצאה מהתפשטות המגפות. עוד הוסיפה המשיבה כי בתקופת

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

הזכאות ובעקבות זן האומיקרון לא הוטלו מגבלות על המשק בדבר איסור עבודה כפי שהוטלו במהלך תקופות הסגרים כתוצאה ממגפת הקורונה בשנים 2020-2021. כמו כן טענה המשיבה כי הכנסות העוררת מתאפיינות בתנודתיות רבה, כך שלא ניתן לומר כי ההכנסות הגבוהות בתקופת הבסיס מאפיינות את הכנסותיה האופייניות של העוררת, או כי הן היו צפויות לחזור על עצמן בתקופת הזכאות גם אלמלא התפרצות האומיקרון. לבסוף ציינה המשיבה בהחלטתה כי בחודשי השיא של מגפת הקורונה, שבמהלכם הוטלו סגרים ומגבלות, הכנסותיה של העוררת דווקא עלו.

7. בהתאם לסעיף 15(ב) לחוק האומיקרון היה על העוררת להגיש ערר על החלטת המשיבה בהשגה עד ליום 14.10.23. אולם בעקבות פריצת מלחמת חרבות ברזל, חוקקה הכנסות את סעיף 16(א) לחוק הארכת תקופות ודחיית מועדים (הוראת שעה – חרבות ברזל) (סדרי מינהל, תקופות כהונה ותאגידים), תשפ"ד-2023 (להלן – "חוק הארכה"), שבמסגרתו הוארך ב-60 ימים נוספים המועד להגשת ערר שהמועד המקורי להגשתו נפל בתקופה המנויה בחוק (כמו במקרה שלפנינו).

8. מכאן שהמועד האחרון להגשת הערר שלפנינו היה ה-14.12.23. על אף האמור, הערר הוגש רק ביום 26.10.24, כלומר באיחור ממושך ביותר של כעשרה חודשים, מעבר לארכה המיוחדת שכבר ניתנה כאמור בחוק הארכה בעקבות מלחמת חרבות ברזל.

9. להשלמת התמונה העובדתית יצוין כי העוררת קיבלה מענק עבור תקופת זכאות אחת נוספת, ינואר-פברואר 2021, שלמעשה מקבילה לתקופת הזכאות שלפנינו (נתייחס לעניין זה גם בהמשך).

10. עוד יצוין כי ביום 14.11.24 הציעה הוועדה לעוררת לחזור בה מהבקשה ומהערר ללא חיוב בהוצאות לנוכח הנימוקים שפורטו שם בקצרה, אולם בהודעות שהגישה בימים 21 ו-22.11.24 הודיעה העוררת כי אין בידה לקבל את הצעת הוועדה.

טענות הצדדים

11. בכתב הערר טוענת העוררת כי לאחר קבלת החלטת המשיבה בהשגה היא פעלה באופן מיידי, איתרה עורך דין המתמחה בתחום וקבעה עימו פגישה לצורך ייצוגה, אולם בטרם התקיימה הפגישה פרצה מלחמת חרבות ברזל ב-7 באוקטובר ואותו עו"ד גויס לשירות חירום, וזאת למעשה עד למועד הגשת הערר, כך שלא ניתן היה לקיים עימו את הפגישה (העוררת מצרפת התכתבויות ברשת ה-whatsapp של עו"ד חזי רובין מטעמה עם אותו עורך דין, שהאחרונה שבהן היתה ביום 16.11.23). העוררת מוסיפה כי היא ספגה הפסדים קשים כתוצאה מהמלחמה וכי ככל שלא תינתן הארכה המבוקשת ייגרם לה נזק קשה ואולי בלתי הפיך.

12. המשיבה מפנה לתקנה 6 לתקנות התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה) (סדרי הדין והמינהל בוועדת הערר), תשפ"א-2020 (להלן – "התקנות") המסדירה את סמכותה של ועדת הערר להאריך את המועד להגשת ערר, וזאת מכוח טעמים מיוחדים שיירשמו. המשיבה מפנה לפסיקה שניתנה בעניין אותם "טעמים מיוחדים", הנוגעים

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

בעיקרם לנסיבות חיצוניות שאינן תלויות במבקש, וטוענת כי במקרה שלפנינו לא הוצגו טעמים מעין אלו, וכי העוררת אף לא תמכה את בקשתה בהצהרה, כנדרש בהתאם לתקנות. 13. המשיבה מציינת כי ההחלטה בהשגה ניתנה כ-38 ימים לפני ה-7.10.23, שהם כמעט מלוא המועד להגשת השגה, וכי בנסיבות המקרה ובהתחשב בכך שההתכתבות האחרונה עם המייצג היתה ביום 16.11.23 מצופה היה מהעוררת, ככל שהיא מבקשת להתקשר עם אותו מייצג, להגיש בקשה להארכת מועד להגשת ערר וזאת בטרם חלוף המועד לכך, ולחילופין לאתר מייצג אחר. המשיבה מדגישה בעניין זה כי העוררת היא משרד עורכי דין ולא אדם מהישוב. עוד טוענת המשיבה כי אין בנימוק שהציגה העוררת כדי להסביר מדוע לא הגישה את הערר במהלך שנה שלמה לאחר פרוץ המלחמה, וכי היא לא ציינה מהו משך שירות המילואים של אותו מייצג. העוררת מוסיפה כי מההתכתבות שנערכה עם אותו עו"ד אשר צורפה לבקשה אף עולה כי הוא עובד עם שותף למשרד שהיה גם הוא מעורב בטיפול (ויכול היה לכאורה למלא את מקומות של עורך הדין שגויס).

14. בתגובתה לתשובה טוענת העוררת כי יש מקום לגלות התחשבות בנסיבות שפורטו ולא להיאחז בנסיבות פרוצדורליות, וכי מלבד אותו עורך דין מייצג שעו"ד ביקשה להתקשר, עורכי דין רבים ממשרדיה גויסו אף הם לשירות מילואים, עד למועד זה. העוררת מוסיפה כי למשיבה לא ייגרם כל נזק ככל שבקשתה להארכת מועד תתקבל, אולם ככל שהדלת תיסגר בפניה עשוי להיגרם לה נזק בלתי הפיך.

דיון והכרעה

15. תקנה 6 לתקנות מסדירה את סמכותה של ועדת הערר להאריך את המועד להגשת ערר, וזאת מטעמים מיוחדים שיירשמו.

16. טעמים מיוחדים כאמור נבחנים בכל מקרה לפי נסיבותיו. במכלול השיקולים הקיימים בהקשר זה ניתן למנות את הסיבה לעיכוב בהגשת ההליך, את משך האיחור או הארכה המבוקשת, טיבו ומהותו של ההליך, הסתמכות בעל הדין שכנגד, וסיכויי הלכאוריים של ההליך שאת המועד לנקיטתו מבקשים להאריך (ראו למשל בש"א 482/08 **פיכמן נ' כונס הנכסים הרשמי** (נבו, 28.1.08), וכן עמ"נ 17082-07-23 **אדר מערכות מיזוג אוויר בע"מ נ' רשות המסים בישראל** (נבו, 14.8.23), העוסק במתן מענק הוצאות קבועות בעקבות התפרצות הקורונה, כמו בענייננו).

17. עוד נקבע בפסיקה, כי בשונה מאמת המידה של "סיבה מוצדקת" או "נסיבה סבירה" וכיוצ"ב, כאשר נדרשים "טעמים מיוחדים" להארכת מועד שנקבע בחיקוק, תישקל הארכת המועד רק בנסיבות חריגות ומיוחדות המצדיקות את הארכת המועד, וכי ככלל מדובר בנסיבות חיצוניות שאינן בשליטתו של העורר או בא כוחו (ראו ו"ע (י-ם) 1211-04-15 **רז נ' המועצה לייצור ושיווק דבש** (נבו, 25.1.16)).

18. לצד זאת נקבע בפסיקת בית המשפט העליון כי במקרים שבהם מדובר בבקשה להארכת מועד להגשת הליך ערעורי על הפעלת סמכות של רשות לפי חוק סוציאלי, ניתן להקל במידת מה בדרישת הטעמים המיוחדים במקרים המתאימים, שכן מטרתם של חוקים אלו

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

מלכתחילה היא להיטיב את מצבם של הזכאים באמצעות מתן הטבות או תגמולים. לפיכך נקבע כי קיים אינטרס ציבורי לאפשר את מיצוי ההליכים השיפוטיים (ראו בר"מ 6094/13 **מדהנה נ' המשרד לקליטת עליה** (נבו, 10.12.13), פסקה 11 לפסק הדין של השופט פוגלמן).

19. גם ההליך שלפנינו מבוסס על הסדר סוציאלי שמטרתו להיטיב את מצבם של עסקים הזכאים למענק בשל השלכותיה הכלכליות של מגפת הקורונה וזן האומיקרון. כאמור, אופיו הסוציאלי של ההסדר החוקי עשוי להצדיק הקלה, במידת מה ובמקרים המתאימים, בבחינת ה"טעמים המיוחדים" להארכת מועד להגשת ערר (ראו ערר 22-2202 **טריפ כארט בע"מ נ' רשות המסים**, נבו, 13.7.22).

20. אולם, אין להבין מכך כי יש להיעתר כעניין שבשגרה לבקשות אלו להארכת מועד ככל שלא עולים טעמים מיוחדים כקבוע בחוק ולפי המבחנים שנקבעו בעניין זה בפסיקה. בעניין זה יש להדגיש כי ההקפדה על לוחות הזמנים הקבועים בחוק (הן לעניין הגשת ערר והן לעניין הגשת השגה) אינה בגדר דרישה טכנית או גחמה דווקנית, ויש לה חשיבות של ממש לצורך היערכות והתמודדות מערכתית ותקציבית של המשיבה ויתר הגורמים הרלוונטיים, במיוחד כשמדובר באיחורים ממושכים של מספר חודשים (ראו לדוגמא ע"מ 58983-04-24 **מנהל מס רכוש וקרן פיצויים באר שבע נ' מצרפי** (נבו, 23.7.24), פסקה 69). בהקשר שלפנינו, ישנה חשיבות מיוחדת כי המשיבה תסיים את הטיפול בבקשות הנוגעות למענקי קורונה ואומיקרון בהתאם למסגרת הזמנים שהותוותה בחוק, גם על מנת שתוכל להתמקד, לטפל ולעמוד בלוחות הזמנים שנקבעו ביחס לבקשות הרבות העומדות כעת בפניה למתן פיצויים בעקבות נזקי מלחמת חרבות ברזל.

מהכלל אל הפרט

21. טענתה העיקרית של העוררת במקרה הנוכחי היא כי עורך הדין שעומו ביקשה להתקשר בעניין זה לצורך ייצוגה שהה בשירות מילואים במהלך כל אותה תקופה ארוכה (לטענתה עד למועד הגשת הבקשה). יצוין כי העוררת לא תמכה את בקשתה לארכה בהצהרה כנדרש בתקנה 6 לתקנות, ולא צירפה כל תיעוד או הוכחה לטענתה בדבר משך שירות המילואים של אותו עורך דין מייצג שעומו ביקשה להתקשר.

22. על כל פנים, גם אם נניח לטובת העוררת כי טענתה בנוגע לשירות המילואים הממושך של המייצג היא אמנם נכונה מבחינה עובדתית, אין היא יכולה להצדיק איחור כה ממושך מהמועד שנקבע בחוק, שאף הוארך כאמור בחודשיים ימים ע"י המחוקק, שכבר הביא בכך בחשבון את העיכובים השונים שעשויים להיגרם כתוצאה מפריצת המלחמה. למעשה, ההתכתבות האחרונה בין מנהלי העוררת לאותו עורך דין מייצג היתה עוד בחודש נובמבר 2023, כלומר כ-11 חודשים טרם הגשת בקשת הארכה שלפנינו, שבמהלכם נראה כי העוררת לא עשתה דבר כדי לקדם את הגשת הערר.

23. בנסיבות אלו צודקת המשיבה בטענתה כי לכל הפחות היה על העוררת להגיש בקשה להארכת מועד להגשת ערר בתוך פרק הזמן שנקבע לכך או בסמוך לאחר מכן. לחילופין

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

יכולה היתה העוררת להגיש את הערר במועד באמצעות משרד רו"ח שהגיש עבורה את ההשגה המנומקת והמפורטת, או לפנות אל כל מייצג אחר לבחירתה. יוער, כי מהערר עולה כי מנהלי העוררת כלל לא נפגשו עם אותו עורך דין ולא התקשרו עימו בהסכם לייצוג, ולכל היותר התקיימו עימו בירורים ראשוניים בלבד באמצעות התכתבות. בכל מקרה, הטעם שניתן אינו יכול להוות הצדקה להגשת הערר באיחור של כעשרה חודשים נוספים מעבר לארכה שכבר ניתנה בחוק (וכשנה מעבר לפרק הזמן המקורי).

24. טענה נוספת שהעלתה העוררת בהקשר זה, אף היא בעלמא, היא כי רבים מעובדי משרדה גויסו לשירות צבאי ב"קו התופת" ומצויים עד היום בצו 8. העוררת לא פירטה, ולו בצורה מינימלית (וממילא לא הוכיחה בראיות), מי מעובדיה גויסו לשירות מילואים, מה היתה תקופת השירות, ומה היתה אחריותם של אותם עובדים שגויסו לטיפול בבקשת המענק (אם ישנה). יודגש כי במקרה שלפנינו אין מדובר בעוסק יחיד הנקרא בעצמו לשירות מילואים ממושך שאינו מאפשר לו לנהל את עסקו באופן שוטף, אלא במשרד עו"ד המונה מספר עובדים ועורכות דין שאליהם ניתן היה להעביר את הטיפול בעניין באופן זמני, כשלחילופין ניתן היה להמשיך את הטיפול בהליך גם באמצעות משרד רואי החשבון שהגיש את ההשגה, כאמור לעיל. לנוכח האמור ברי כי גם טענה זו, שהועלתה בחצי פה, אינה יכולה לסייע לעוררת.

25. שאלה נוספת נוגעת לסיכויי ההליך, כלומר לסיכויי הערר לגופו, שהם כאמור חלק ממכלול השיקולים הנבחנים במסגרת הטעמים המיוחדים. עיון בהחלטת המשיבה בהשגה מלמד כי מדובר בהחלטה מנומקת ומפורטת המתבססת כנדרש על נתוני ההכנסות החודשיים והשנתיים של העוררת, שמהם אכן עולה כי לא מתקיים הקשר הסיבתי הנדרש בחוק בין התפרצות זן האומיקרון לבין הירידה בהכנסות העוררת בתקופת הזכאות (בהשוואה לתקופת הבסיס). ניתן להפנות בעניין זה אל נימוקי ההחלטה בהשגה, אולם לצורך העניין נבקש לחזור ולהדגיש נתונים וממצאים מסוימים, כדלקמן.

26. הממצא הבולט לעין העולה מנתוני ההכנסות של העוררת הוא כי הן כלל לא נפגעו במהלך תקופת הקורונה, וזאת בין אם מדובר בהכנסות עונתיות העולות בחודשי תקופת הבסיס והזכאות (ינואר-פברואר), כפי שטענה העוררת בהשגה שהגישה, ובין אם מדובר בהסתכלות כללית וממוצעת ביחס לכל התקופה (כפי שטענה בתגובתה מיום 21.12.20).

27. ככל שמדובר בהסתכלות עונתית (ממוקדת), הרי שהכנסותיה של העוררת בתקופת הזכאות ינואר-פברואר 2021 (המקבילה לתקופות הבסיס והזכאות שלפנינו) היו גבוהות ביותר ועמדו על כ-1.3 מיליון ₪, וזאת בשלב שבו הוטל הסגר השלישי וממש באמצעה של תקופת הקורונה. למעשה, הכנסות אלו היו גבוהות יותר מהכנסותיה של העוררת בתקופה המקבילה שנה קודם לכן, ינואר-פברואר 2020 (כ-1.1 מיליון ₪) וזאת בתקופה שקדמה להתפרצות הקורונה בארץ ולהטלת המגבלות. מכאן, שקשה לראות השפעה של מגבלות הקורונה על הכנסות העוררת בתקופה זו. יוער, כי על אף שההכנסות בתקופת הזכאות

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

- ינואר-פברואר 2021 היו כאמור גבוהות למדי, העוררת בכל זאת קיבלה עבור תקופה זו מענק הוצאות קבועות, מאחר שהכנסותיה בתקופת הבסיס ינואר-פברואר 2019 (שהיא גם תקופת הבסיס שלפנינו) היו גבוהות עוד יותר, כך שבהשוואה בין שתי התקופות נוצרה ירידה המזכה במענק (עניין שאליו נשוב ונתייחס בהמשך).
28. מסקנה דומה בדבר היעדרו של קשר סיבתי מתקבלת גם בהסתכלות רחבה יותר הכוללת את תקופת הקורונה כולה. הכנסותיה הדו-חודשיות הממוצעות של העוררת במהלך התקופה שקדמה לקורונה (שנת 2019 והחודשים ינואר-פברואר 2020) היו כ-944 אלף ₪, ואילו הכנסותיה הדו-חודשיות הממוצעות בתקופת הקורונה (מרץ 2020 – מאי 2021) היו **גבוהות** יותר ועמדו על כ-1.05 מיליון ₪, כך שהעוררת לא ספגה כל ירידה בהכנסותיה אלא דווקא עלייה בשיעור של כ-11%. גם הכנסותיה המצטברות של העוררת בשנת 2020, שברוב רובה הוטלו מגבלות נוקשות על המשק, עמדו על כ-6.4 מיליון ₪, והיו גבוהות באופן ניכר מאשר הכנסותיה בשנת 2019 (כ-5.4 מיליון ₪), שבמהלכה לא הוטלו כמובן מגבלות על המשק. לא למוותר לציין בהקשר זה כי מלבד תקופת הזכאות ינואר-פברואר 2021, לעוררת לא היתה ירידה המזכה במענקי קורונה באף אחת משבע התקופות הנותרות.
29. במהלך תקופת הקורונה הוטלו על המשק ועל מקומות העבודה מגבלות ממושכות ונוקשות ביותר של ריחוק ואיסור התקהלות, ובכלל זאת אף סגרים של ממש. לפיכך, העובדה כי הכנסותיה של העוררת לא נפגעו כלל במהלך תקופה ארוכה זו אלא דווקא עלו (בין אם בהסתכלות עונתית או ממוצעת), מעידה כשלעצמה על כך שלמגבלות מעין אלו השפעה מינימלית על פעילותה (אם בכלל). מכאן אף ניתן להסיק, מכוח קל וחומר, כי הירידה היחסית בהכנסותיה של העוררת בתקופת האומיקרון שלפנינו – תקופה שבמהלכה לא הוטל סגר על המשק והמגבלות השונות שהוטלו על המשק היו מקלות בהרבה בהשוואה לתקופת הקורונה – אינה נובעת מהתפרצות המגפה והמגבלות שנלוו לה אלא מסיבה אחרת.
30. בהמשך לכך יש לומר כי הירידה בהכנסות העוררת בתקופת הזכאות בהשוואה לתקופת הבסיס, נובעת בעיקרה מכך שההכנסה בתקופת הבסיס היתה כאמור גבוהה באופן חריג ולא משקף (ולא מכך שההכנסה בתקופת הזכאות היא נמוכה באופן מיוחד). בעניין זה יש לציין כי ההכנסה בתקופת הבסיס, כ-1.8 מיליון ₪, גבוהה כמעט פי שתיים מההכנסה הדו-חודשית הממוצעת של העוררת בשנת 2019 (כ-913 אלף ₪), ומכאן ברי כי מלכתחילה לא ניתן היה להסתמך עליה ולצפות כי העוררת תקבל הכנסה דומה בהיקפה בתקופת הזכאות, גם אלמלא התפרצות המגפה.
31. לכך יש להוסיף כאמור כי הכנסתה של העוררת בתקופת הזכאות שלפנינו, כ-606 אלף ₪, אינה נמוכה באופן חריג, ולמעשה היא גבוהה יותר מההכנסות שרשמה גם בתקופות שבהן לא הוטלו כלל מגבלות על המשק, כגון ספטמבר-אוקטובר 2019, ספטמבר-אוקטובר 2021 ונובמבר-דצמבר 2021 (ודומה יחסית להכנסות במאי-יוני 2019). מבחינה זו אין מדובר בירידה מיוחדת, השונה במובהק מהיקף ההכנסות האופייני.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

32. אמנם, מדובר בהכנסה נמוכה בהרבה מההכנסה שהיתה לעוררת בתקופות המקבילות בשנים הקודמות (נתון שאכן מצביע על דפוס עונתי), אולם דווקא העובדה כי ההכנסה בתקופה ינואר-פברואר 2021 נותרה גבוהה (על אף המגבלות החמורות שהוטלו באותה תקופה) מחזקת כזכור את המסקנה כי העוררת אינה נפגעת ממגבלות הנוגעות לקורונה (כאמור בפסקה 27 לעיל). עוד יש להביא בחשבון, כי הכנסות העוררת בתקופה העוקבת לתקופה שלפניו, מרץ-אפריל 2022, היו גבוהות למדי (כמיליון ₪), מכאן נראה כי אפילו אם נלך כברת דרך לצורך הדיון ונניח לטובת העוררת כי בכל זאת נגרמה לה ירידה מסוימת בהכנסות כתוצאה מהאומיקרון (הגם שאין כאמור הצדקה אמיתית לעשות כן), הרי שנראה כי מדובר לכל היותר בעיכוב זמני וקצר שבא על פתרונו המיידית בתקופה העוקבת.

סיכום ומסקנות

33. לנוכח המפורט לעיל יש לומר כי העוררת מלכתחילה לא הציגה טעמים מיוחדים העשויים להצדיק את האיחור הממושך בהגשת הערר, וכי החלטת המשיבה בהשגה מושא הערר מנומקת ומבוססת היטב על נתוני ההכנסות של העוררת, כך שגם סיכויי הערר לגופו אינם נראים טובים.

34. לאור האמור בקשת הארכה נדחית. העוררת תישא בהוצאות המשיבה בסכום של 1,750 ₪.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 60 יום.

ניתנה היום, כ"ו חשון תשפ"ה, 27/11/2024, בהעדר הצדדים.

גרמן פייקין, רו"ת, רו"ח
חבר הוועדה

נדב כנען, עו"ד
יו"ר הוועדה